

[Indenrigsministeren.]

ophæver den amtskommunale grundskyld af produktionsjorden. Mens denne ophævelse står helt alene efter venstres forslag, blev den hos de radikale kombineret med en arealafgift. Det var tanken, at denne arealafgift skulle beregnes på grundlag af jordens såkaldte bondegårdsværdi, og at provenuet skulle tilbagebetales til landbruget under ét i form af støtte til forskellige erhvervsøkonomiske foranstaltninger inden for landbrugssektoren.

Jeg tog ved den tidligere førstebehandling afstand fra venstres forslag om en isoleret ophævelse af den amtskommunale grundskyld af landbrugets produktionsjord, men gav samtidig udtryk for, at jeg var villig til at se nærmere på det radikale forslag, hvor der sættes noget andet i stedet for den ophævede grundbeskatning.

Siden er der jo sket det, at spørgsmålet om ejendomsbeskatning er indgået som et led i boligforhandlingerne, som også venstre deltager i. Vi har i denne forbindelse været inde på spørgsmålet om indførelsen af en arealafgift, og jeg mener i og for sig, vi må fortsætte forhandlingerne dér.

Fra mit partis side er vi stadig villige til at drøfte forskellige former for løsninger af problemerne omkring den amtskommunale grundskyld af produktionsjorden, men finder det fuldstændig virkelighedsfjernt at tro, at man bare kan fjerne beskatningen på produktionsjord.

Som venstres forslag foreligger, må jeg derfor ligesom ved første behandling sidste gang sige, at jeg ikke kan medvirke til en gennemførelse af lovforslaget.

Hvad angår lovforslag nr. L 11 om ophævelse af dækningsafgiften, er det den bestemmelse i ejendomsskattelovens § 23 A, som venstre ønsker ophævet, som giver kommunerne, men derimod ikke amtskommunerne, ret til at opkræve dækningsafgift med indtil 10 promille af ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted eller lignende øjemed. Det, afgiften beregnes af, er forskelsværdien, altså ejendomsværdien minus grundværdien, som normalt svarer til en bygnings værdi.

Afgiften blev indført i sin nuværende form i 1961; formålet med dækningsafgiften var, at de pågældende ejendomme skal bidrage til de udgifter til veje, gader, parkeringspladser, brandvæsen m.v., som disse ejendomme medfører for den enkelte kommune, og som denne

ikke i samme omfang som hidtil kan få dækning for gennem ejendomsskatterne, efter at ejendomsskylden er fikseret. Det gælder særlig nyopførte bygninger, som overhovedet ikke har ejendomsskyld, den såkaldte fikserede ejendomsskyld.

Begrundelsen for afgiften står efter min opfattelse stadig ved magt, og jeg mener derfor ikke, at der nu skulle være anledning til at hæve den; det er en ret, men ikke en pligt, kommunerne har.

Venstre anfører i bemærkningerne til lovforslaget, at det skulle være en konsekvens af partiets forslag om at ophæve den amtskommunale grundskyld af landbrugets produktionsjord. Dækningsafgiften er imidlertid, som jeg har fremhævet, en bygningsskat, som kun opkræves af primærkommunerne, og som hviler på andre hensyn end grundskylden. Derfor synes jeg nok, man kan sætte et stort spørgsmålstegn ved den sammenhæng mellem de to former for ejendomsbeskatning, som venstre åbenbart påberåber sig.

Heller ikke i dette tilfælde kan jeg medvirke til en gennemførelse af lovforslaget.

Ove Hansen (S):

Jeg vil gerne være venlig over for venstre, men når vi ser på lovforslag nr. L 10, må jeg erkende, at venligheden har en grænse. Det er ikke første gang, vi har et sådant lovforslag fra venstre om ophævelse af beskatning på produktionsjord, og nu skal vi altså se på det igen. Jeg forstår ikke rigtig, hvad man mener hermed, for al produktion i vort land er vel belagt med afgifter og skatter. Det er landbrugsjorden også, men det er der også taget hensyn til ved værdiansættelsen. 85 pct. af landbrugsjorden i Danmark er i dag vurderet til under 1 kr. pr. m². Denne lave værdiansættelse fortæller lidt om, at det er dyrkningsjord, der er tale om, og at der derfor ingen særlig beskatning skal finde sted. Erhvervslivet, industri og fabrikker må betale skatter, grundskyld, ofte efter helt andre værdiansættelser, end man kender for landbrugsjordens vedkommende.

Jeg vil gerne sige, at her ville der blive tale om en omlægning af skattebyrden. Det lyder nok, som om det er en lettelse, men denne lettelse for landbrugets vedkommende skal betales af andre. Hvis venstre – sagt stadig væk i al venlighed – ikke skulle få noget ud af forslaget denne gang, men måske til næste folketingsår